

ENBİYA SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. İnsanlar için hesap günü yaklaştı. Böyleyken onlar, halâ gaflet içinde, haktan yüz çeviriyorlar.
2. Onlara, Rablerinden yeni bir âyet geldiğinde, alaya alarak dinliyorlar.
3. Kalpleri de, boş şeylerle doludur. O zalimler, gizliden gizliye fısıldaşarak: “Bu da sizin gibi bir insan. Yoksa göz göre göre, büyüye mi kapılıyorsunuz” dediler.
4. Peygamber onlara: “Rabbim, gökte ve yerde konuşulan her sözü bilir. O, her şeyi hakkiyle işiten ve bilendir” dedi.
5. Onlar ise, daha ileri giderek: “Hayır, bu Kur’an karmakarışık rüyalardan ibarettir. Bunu kendisi uydurmuştur. O, bir şairdir. Eğer o peygamber ise, daha evvelkilere gönderilen mucizeler gibi, o da bir mucize getirsin” deyip durdular.
6. Resûlüm! Kendilerinden evvel, helâk ettiğimiz beldelerden hiçbirinin halkı, istedikleri mucizeyi getiren peygamberlerine imân etmediler de, şimdi bunlar mı imân edecekler?
7. Biz, senden önce de, kendilerine vahiy gönderdiğimiz erkekleri, peygamber olarak görevlendirdik. Bilmiyorsanız bilenlerden sorun!
8. Biz onları, melekler gibi yiyip içmeye muhtaç olmayan bir durumda yaratmadık. Onlar, ölümsüz de değillerdi.
9. Sonra, onlara olan sözüümüzü yerine getirerek, onları ve dilediklerimizi kurtardık. İnkâr ve isyanda haddi aşanları ise helâk ettik.
10. Andolsun, size öyle bir kitap indirdik ki, şan ve şerefimiz ondadır. Halâ akıllanmayacak mısınız?
11. Biz, peygamberlerini yalanlamış nice zalim belde halkını kırıp geçirdik. Onların ardından da başka kavimler yarattık.
12. Onlar, azabımızın dehşetini hissederek hissetmez, kaçışmaya başladılar.
13. Melekler onlara: “Kaçmayın. Nimetler içinde yüzdüğünüz beldeye ve meskenlerinize dönün. Belki size sorulara, başınızdaki geçeneri anlatırsınız” diye seslendiler.
14. Onlar da: “Yazık bize. Biz, gerçekten inkâr ve isyanımızla zulmeden kimseler olduk” dediler.
15. Biz onları; kuruyup biçilmiş ekin ve bir yığın kül haline getirinceye kadar, feryad edip durdular.
16. Biz; yeri, göğü ve ikisi arasındakileri, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık.
17. Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi katımızdan edinirdik. Biz, hiçbir zaman hikmetsiz iş yapmayız.
18. Biz, hakkı batıla öyle çarparız ki, onun beynini parçalar ve batıl yok olup gider. Size gelince, Allah’a yakıştırdığınız şeyler yüzünden vay halinize.

19. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Onundur. Onun huzurundakiler, Ona ibadetten dolayı büyüklenmez ve yorulmazlar.
20. Gece-gündüz, sürekli Onu tesbih ederler.
21. Yoksa müşrikler, yeryüzünde bir takım ilâhlar edindiler de, ölüleri o ilâhlar mı diriltecekler?
22. Eğer göklerde ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, ikisinde de denge bozulurdu. Arşın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları şeylerden yücedir.
23. O, hiçbir zaman yaptıklarından sorumlu değildir. Onlar ise, mutlaka sorulacaklardır.
24. Yine de onlar, O'ndan başka ilâhlar mı edindiler?
Resûlüm! Onlara de ki: "Şâyet varsa, delilinizi getirin görelim. Bu Kur'an, hem benimle beraber imân edenleri anlatmaktadır, hem de benden öncekileri." Doğrusu, onların çoğu, gerçeği bilmedikleri için yüz çeviriyorlar.
25. Senden önce gönderdiğimiz her peygambere; "Benden başka ilâh yoktur, ancak Bana kulluk edin" diye vahyetmişizdir.
26. Gerçek bu iken, bazıları; "Rahmân, kendisine evlat edindi" dediler. O, bundan uzaktır. Aslında onların evlât dedikleri melekler, Allah'ın ikrâmda bulunduğu kullarıdır.
27. Melekler, sözleriyle Allah'ın sözünün önüne geçmezler. Ancak, Onun emriyle hareket ederler.
28. Allah, onların yaptıklarını da bilir, yapacaklarını da. Onlar, Allah'ın razı olduğu kimseden başkasına şefaet etmezler. Ve O'nun korkusundan titrerler.
29. İnsanlardan birisi çıkıp da, "Ben, Allah'tan başka bir ilâhım" diyecek olsa, onu cehennemle cezalandırırız. İşte Biz, zalimlerin cezasını böyle veririz.
30. Hakkı inkâr edenler görmedi mi ki, gökler ve yer bitişik iken, Biz onları birbirinden ayırdık. Her canlıyı da sudan yarattık. Buna rağmen, halâ inanmıyorlar mı?
31. Yeryüzünde, insanlar sarsılmasın diye sabit dağlar yarattık. Gidecekleri yere ulaşsınlar diye, yeryüzünde geniş yollar ve geçitler açtık.
32. Biz, gökyüzünü de korunmuş bir tavan yaptık. Yine de onlar, gökteki delillerimizden yüz çeviriyorlar.
33. Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan da O'dur. Onların her biri, bir yörüngede yüzer gider.
34. Resûlüm! Senden önce hiçbir insana, ölümsüzlük vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedi mi kalacaklar?
35. Her nefis ölümü tadacaktır. Biz sizi, imtihan için, iyilik ve kötülükte deneriz. Sonunda ise, Bize döndürülürsünüz.
36. Resûlüm! Kâfirler, seni gördüklerinde, hep alaya alırlar. "Bu mu ilâhlarımıza dil uzatan?" derler. Halbuki onlar, evet onlar, Rahmânın kitabını inkâr edenlerdir.
37. İnsan, aceleci olarak yaratılmıştır. Şimdi de acele hareket etmeyin. Size yakında azabımı göstereceğim.

38. Ama yine de onlar; “Eğer doğru söylüyorsunuz, bizi tehdit ettiğiniz azap ne zaman gelecek?” diye söyleniyorlar.
39. Keşke kâfirler, cehennem ateşini, yüzlerinden ve arkalarından uzaklaştıramayacakları ve kimseden de yardım göremeyecekleri o anı bir bilselerdi!
40. Doğrusu o azap, ansızın geldiğinde, onları şaşkına çevirecek. Fakat onların, azabı geri çevirmeye güçleri yetmeyecek. Ve kendilerine fırsat da verilmeyecektir.
41. Resûlüm! Andolsun ki, senden önce de, peygamberlerle alay edilmişti. Derken o alay edenleri, alay ettikleri azap kuşatıverdi.
42. Resûlüm! Kâfirlere de ki: “Gece ve gündüz, her an, başınıza gelebilecek olan Rahmânın azabından sizi kim koruyabilir?” Buna rağmen onlar, Rablerinin uyarısından yüz çevirmektedirler.
43. Yoksa onların, kendilerini azabımızdan koruyacak, başka ilâhları mı var? Halbuki ilâhlarının, kendilerine bile bir yardımı dokunmaz. O kâfirler, Bizden de bir destek görmezler.
44. Doğrusu Biz, o inkârcıları ve atalarını dünya nimetlerinden yararlandırdık. Öyle ki, uzun süre bu şekilde yaşadılar. Şimdi ise onlar, buldukları yerlerin etrafını, (müslümanlar vasıtasıyla) azar azar eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Durum böyle iken, inananlara üstün geleceklerini mi sanıyorlar?
45. De ki: “Ben, başınıza gelecekleri size ancak vahiyle haber veriyorum.” Ama kulaklarını gerçeğe kapatanlar, kötü bir gelecekte sakındırıldıkları halde, bu haberi işitmezler.
46. Andolsun ki, Rabbinin azabından onlara küçük bir esinti dokunacak olsa; “Yazık bize, biz gerçekten kendimize zulmetmişiz” derler.
47. Kıyamet gününde, adalet terazilerini kurduğumuzda, hiç kimse en küçük bir haksızlığa uğratılmaz. Hardal tanesi kadar bir iş de olsa, onu teraziye koyarız. Biz, hesap görücü olarak yeteriz.
48. Andolsun ki Biz, Mûsa ve Harun’a; hak ile batılı ayıran, inkâr ve cehalet karanlıklarını dağıtan bir ışık ve Allah’tan sakınanlar için bir öğüt olarak Tevrat’ı vermiştik.
49. Allah’tan sakınanlar, O’nu görmedikleri halde, yalnız başına kaldıklarında da Rablerinden korkarlar ve kıyametin dehşetinden ürperirler.
50. İşte bu Kur’an da, feyiz ve bereket kaynağı bir kitaptır. Onu Biz indirdik. Yoksa şimdi onu inkâr mı ediyorsunuz?
51. Andolsun ki Biz, daha önce de İbrahîm’e, doğru yolu bulma kabiliyeti vermiştik. Onun, bu ihsana lâyık olduğunu biliyorduk.
52. Hani İbrahîm, babasına ve kavmine: “Tapınıp durduğunuz bu putlar nedir?” demişti.
53. Onlar: “Biz, atalarımızı bunlara tapar halde bulduk” dediler.
54. İbrahîm: “Yemin olsun ki, siz ve atalarınız, apaçık bir sapıklık içindedesiniz” diye cevap verdi.
55. İbrahîm’e: “Gerçek mi söylüyorsun, yoksa eğleniyor musun?” dediler.

56. İbrâhîm: “Gerçekten sizin Rabbiniz, göklerin ve yerin Rabbidir. Bütün bunları O yaratmıştır. Ben de, buna şahitlik edenlerdenim.
57. Allah’a yemin ederim ki, siz dönüp gittikten sonra, ben putlarınıza bir oyun edeceğim” dedi.
58. Sonra, putları parça parça etti. Gelip sorsunlar diye de içlerinden büyüğünü sağlam bıraktı.
59. Halk: “İlâhlarımıza bunu kim yaptıysa, şüphesiz o zalimlerdendir.
60. İşittik ki, İbrâhîm denilen bir genç bunları diline dolayıp duru-yormuş,
61. Onu halkın gözü önüne getirin. Umulur ki halk, onun aleyhinde şahitlik eder.”
62. “Ey İbrâhîm! İlâhlarımıza bunu yapan sen misin?” dediler.
63. İbrâhîm: “Hayır. Bunu yapsa yapsa, şu büyüğü yapmıştır. Eğer konuşabiliyorsa ondan sorun” dedi.
64. Halk: “Doğrusu, zalim olan biziz” dediler.
65. Sonra, yine eski kafalarına dönüp: “Ey İbrâhîm! Andolsun ki, bunun konuşamayacağını sen de biliyorsun” dediler.
66. İbrâhîm de: “Öyleyse, halâ Allah’ı bırakıp da, size fayda ve zarar veremeyen şeylere mi tapacaksınız?”
67. Size de, Allah’tan başka taptıklarınıza da yazıklar olsun. Siz, hiç akıllanmayacak mısınız?” dedi.
68. Halk: “Eğer bir şey yaparsanız, İbrâhîm’i yakarak ilâhlarınıza yardım edin” dediler.
69. Biz de: “Ey ateş! İbrâhîm için serin ve selâmetli ol” dedik.
70. Onlar, İbrâhîm’e bir tuzak kurmak istediler. Biz de onları, daha büyük bir kayba uğrattık.
71. Biz; İbrâhîm ile beraber Lut’u, âlemler için mübarek kıldığımız bir yere ulaştırıp kurtardık.
72. İbrâhîm’e İshak’ı verdik. Bir de torunu Yakub’u ihsan ettik. Her birini de salih insanlar yaptık.
73. Onları, emrimizle doğru yolu gösteren rehberler kıldık. Onlara, hayırlı işlerde bulunmayı, namazı dosdoğru kılmayı ve zekâtı vermeyi bildirdik. Onlar, sadece Bize ibadet eden kullardı.
74. Lût’a da, adaletle hükmetmek için bir hikmet ve peygamberliğe lâyük bir ilim verdik. Onu, çirkin işleri adet edinen bir memleketten kurtardık. Gerçekten onlar, yoldan sapmış, pek kötü bir topluluktu.
75. Lût’u, rahmetimize kattık. Gerçekten o, salih kimselerdendi.
76. Nûh’u da hatırla. Çünkü o, daha önce Bize dua ettiğinde, Onun duasını kabul edip, kendisiyle ailesini, o büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.
77. Nûh’u, âyetlerimizi yalanlayan kavminin kötülüğünden koruduk. Gerçekten onlar, çok kötü bir toplumdu. Biz de, onların hepsini boğduk.
78. Davud ile Süleyman’ı da hatırla. Onlar, kavmin salıverilmiş koyunlarının zarar verdiği ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Biz de onların hükmüne şahit idik.

- 79.** Süleyman'ın verdiği hükmü, ona Biz ilham ettik. Onlardan her birine, adaletle hükmetmek için, bir hikmet ve peygamberliğe lâyık bir ilim verdik. Davud ile beraber tesbih etsinler diye, dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bütün bunları yapan Bizdik.
- 80.** Harbin şiddetinden sizi koruması için, zırh yapma sanatını da, (Davuda) Biz öğrettik. Artık, şükredersiniz değil mi?
- 81.** Şiddetli rüzgârı da Süleyman'a boyun eğdirdik. Onun emriyle rüzgâr, içinde bereketler yarattığımız topraklara doğru eser ve kendisini de alıp götürürdü. Herşeyin gerçek mahiyetini Biz biliriz.
- 82.** Denize dalarak, O'nun için cevherler çıkaran ve başka işler de gören cinleri (şeytanları), yine O'nun emrine verdik. Onları gözeten ve Süleyman'ın emrinde tutan Bizdik.
- 83.** Eyyub'u da hatırla. O, Rabbine: "Ey Rabbim! Bana, gerçekten zarar dokundu. Sen ise, merhametlilerin en merhametlisisin" diye dua etmişti.
- 84.** Biz de duasını kabul edip, kendisine dokunan zararı giderdik. Ona, tarafımızdan bir rahmet eseri ve ibadet eden kullar için bir öğüt olarak ailesini ve bir o kadarını daha verdik.
- 85.** İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de an. Onların hepsi de sabredenlerdendi.
- 86.** Biz, onların hepsini de rahmetimize dahil ettik. Gerçekten onlar, salih kullarımızdandı.
- 87.** Balığın yuttuğu Yunus'u da hatırla. O, öfkelenerek kavmini terk etmiş ve Bizim de, kendisini bu yüzden bir sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. Sonra karanlıklar içinde kaldığında: "Senden başka ilâh yoktur. Seni her türlü noksanlıklardan tenzih ederim. Gerçekten ben, zalimlerden oldum" dedi.
- 88.** Biz de duasını kabul edip, onu sıkıntıdan kurtardık. İşte Biz, mü'minleri böyle kurtarıyoruz.
- 89.** Zekeriya'yı da hatırla. O, Rabbine: "Ya Rabbi! Beni tek başıma evlatsız bırakma. Sen, mirasçı olanların en hayırlısısın. Çünkü baki kalan ve her şeyin hakiki sahibi Sensin" diyerek, niyaz etmişti.
- 90.** Biz de, onun duasını kabul edip, ona Yahya'yı verdik. Ve yaşlı hanımını da onun için çocuk doğurabilecek hale getirdik. Gerçekten onlar, daima hayırlı işlere koşar, rahmetimizi umup azabımızdan korkarak Bize dua ederlerdi. Onlar, Bize karşı derin bir saygı gösterirlerdi.
- 91.** Namusunu koruyan Meryem'i de hatırla. Emrimizle o'na ruhumuzdan üfledik. Onu ve oğlunu âlemler için kudretimizi gösteren bir mucize kıldık.
- 92.** İşte bütün peygamberlerin getirdikleri, sadece tek bir dindir. O da sizin dininiz olan İSLAM'dır. Ben de sizin Rabbinizim. O halde, yalnız Bana kulluk edin.
- 93.** Fakat geçmiş ümmetler, tevhid dinini parça parça ederek, aralarında ihtilâfa düşüp bölündüler. Onların hepsi, sonunda yine Bize döneceklerdir.
- 94.** Kim mü'min olduğu halde, güzel işler yaparsa, emeği boşa gitmez. Biz, onun yaptıklarını da yazarız.

- 95.** Helâk ettiğimiz bir belde ahalisinin de, hesap vermek için mahşerde, huzurumuza gelmemesi mümkün değildir.
- 96-97.** İnsanlar arasındaki ihtilâflar böylece devam edip gider. Nihâyet Ye'cüc ile Me'cüc'ün önündeki set açılıp da, her tepeden saldırdıkları ve hak bir söz olan kıyamet yaklaştığı vakit, inkâr edenlerin gözleri fal taşı gibi açılır ve: "Yazıklar olsun bize. Biz bundan habersizmişiz. Doğrusu peygamberleri yalanlayarak zalimlerden olduk" derler.
- 98.** Siz ve Allah'ı bırakıp taptıklarınız, hepiniz de cehennem odunusunuz. Birlikte oraya gireceksiniz.
- 99.** Eğer onlar, gerçekten ilah olsalardı, cehenneme girmezlerdi. Halbuki hepsi orada ebedi olarak kalacaklardır.
- 100.** Cehennemde onların hakkı, inim inim inlemektir. Orada, azabın şiddetinden bir şey de işitmezler.
- 101.** Kendilerine, tarafımızdan ebedi saadet takdir edilmiş olanlara gelince; işte onlar cehennemden uzak tutulmuşlardır.
- 102.** Onlar, cehennemin uğultusunu bile duymazlar. Gönüllerinin arzu ettiği nimetler içinde ebedi olarak kalacaklardır.
- 103.** En büyük korkuya sebep olan kıyametin dehşeti, onlara üzüntü vermez. Onları melekler karşılar ve: "İşte, size müjdelenmiş olan gün bugündür" derler.
- 104.** O gün semayı, kitap sayfalarını dürer gibi düreceğiz. Sonra onu, ilk yaratmaya başladığımız hale getireceğiz. Bu, Bizim verdiğimiz sözümüzdür. Biz, sözümüzü muhakkak yerine getiririz.
- 105.** Andolsun ki, Tevrat'tan sonra Zebur'da da: "Cennete, Benim salih kullarım mirasçı olacaktır" diye yazdık.
- 106.** Şüphesiz bu Kur'anda, Allah'a kulluk eden topluluk için tam ve yeterli bir öğüt vardır.
- 107.** Resûlüm! İşte bunun için Biz seni, âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.
- 108.** De ki: "Bana ilâhınızın bir tek Allah olduğu vahyediliyor. O halde, Müslüman olup, O'nun iradesine boyun eğecek misiniz?"
- 109.** Eğer bu teklife karşı yine de yüz çevirirlerse, onlara de ki: "Ben, tebliğimi hepinize eşit şekilde yaptım. Tehdit edildiğiniz şeyin, yakın mı yoksa uzak mı olduğunu bilmem.
- 110.** Doğrusu Allah, açıkladıklarınızı da bilir, gizlediklerinizi de.
- 111.** Ne bileyim, belki tehdit edildiğinizin gecikmesi sizin için bir imtihan ve belli bir vakte kadar verilmiş bir fırsattır. Onu ben bilemem."
- 112.** Resûlullah sonunda şöyle dedi: "Ey Rabbim! Benimle inkâr edenler arasında adaletle hüküm ver. Rabbimiz o Rahmândır ki, yakıştırdığınız yalan sıfatlara karşı yardımına sığınılacak olan yalnız O'dur."